

**Jerzy Rozpędowski, Czesław
Lasota, Brunon Miszkiewicz**

Gubin, pow. Krosno Odrzańskie

Informator Archeologiczny : badania 5, 247-248

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRUTA, pow. Grudziądz
Stanowisko 1

Muzeum w Grudziądzu, PTA - Oddział
w Grudziądzu

Badania prowadził mgr Ryszard Boguwolski.
Finansowało PPRN w Grudziądzu. Pierwszy
sezon badań. Grodzisko średniowieczne.

W ramach weryfikacji grodzisk Ziemi Chełmińskiej przeprowadzono na stanowisku wstępne prace wykopaliskowe.

Badany obiekt usytuowany jest na naturalnym wypiętrzeniu terenu pomiędzy dwoma jeziorami w odległości 150 m w kierunku południowym od centrum wsi. Jedyny wykop o wymiarach 5 x 5 m wytyczony w południowej części majdanu pozwolił stwierdzić, że gród użytkowany był w XIII wieku i późnym okresie średniowiecznym /XIV-XV wiek/.

GUBIN, pow. Krosno Odrzańskie

Instytut Historii Architektury
Sztuki i Techniki Politechniki
Wrocławskiej

Badania prowadzili: architektoniczne doc.dr Jerzy Rospędowski, archeologiczne mgr Czesław Lasota, antropologiczne doc.dr Brunon Miskiewicz. Finansowali WKZ w Zielonej Górze, Zakład Antropologii PAN we Wrocławiu.

Drugi sezon badań. Kościół parafialny - trzy fazy: późnoromańska /II ćwierć XIII-XIV w./, gotycka /XIV-XV w./, późnogotycka /od początku XVI w./ cmentarz wczesnośredniowieczny /XI? - XII - I ćwierć XIII w./.

W wyniku prac architektoniczno-archeologicznych, które przeprowadzono w sezonach 1970/71 r., odkryto i wydzielono trzy kolejno następujące po sobie budowle i określono ich formę.

Najstarszy obiekt był trójnawową pułapową ceglana bazyliką. Wydzielone od wschodu prostokątne prezbiterium, a także nawy boczne, zakończone były półcylindrycznymi absydami. Korpus nawowy od frontu saskowały dwie wieże. Budowę późnoromańskiego kościoła zapewne rozpoczęto

po 1235 r., kiedy to miasto otrzymało przywilej lokacyjny. W gotyku najpierw zmodernizowano presbiterium, nadając mu formę wydłużonego prostokąta. Dopiero po pewnym okresie przebudowano korpus nawowy. Jednak na froncie zachowano późnoromańskie wieże. W I poł. XVI w. świątynia otrzymała późnogotycką sylwetkę zachowaną do dzisiaj. Działalność budowlaną na tym terenie poprzedziło wczesnośredniowieczne omentarsysko szkieletowe. Wyeksplorowano sześć grobów bez wyposażenia. Zaobserwowano także, iż dwa pochówki zostały niemalże doszczętnie zniszczone przez wykopy fundamentowe pod późnoromański kościół. Początek funkcjonowania omentarsyska trudno jest bliżej sprecyzować, mając jedynie do dyspozycji drobne fragmenty ceramiki wydobytej z nasypiska jam grobowych.

HORODYSKO, pow. Chełm
Stanowisko I i III

patrz wczesne średniowiecze

INOWŁÓDZ, pow. Rawa Mazowiecka
Kościół św. Idziego

Muzeum Ziemi Rawskiej w Rawie
Mazowieckiej

Badania prowadził mgr Piotr Zaręba. Finansowało Muzeum Ziemi Rawskiej w Rawie Mazowieckiej. Pierwszy sezon badań. Osada otwarta /?/. Wczesne i późne średniowiecze, czasy nowożytnie.

Celem badań, prowadzonych w najbliższym sąsiedztwie romańskiego kościoła św. Idziego, było stwierdzenie istnienia ewentualnego osadnictwa sprzed okresu budowy kościoła, jako materiału do rozwoju przetrzennego osady oraz weryfikacja wzianki w Słowniku Starożytności Słowiańskich /hasło: Inowłódz/ o istnieniu na tym terenie osady obronnej.

Badaniami objęto teren na południe od kościoła, w stronę doliny Pilicy, w obrębie kamiennego murku otaczającego kościół i omentarz przykościelny. Wykopami objęto przestrzeń ok. 45 m².

Warstwy osadnicze na całym przebadanym terenie zostały prawie